

Ortaklık Hukukunun Maddi Boyutu
Pratik Çalışma
2022

PRATİK ÇALIŞMA

Bayan Doğan (“D.”), Türkiye’de ikamet eden bir Türk vatandaşıdır. Bayan D’nin eşi Bay D de, o an için Almanya’da süresiz ikamet iznine sahip bir Türk vatandaşıdır. Bay D, ayrıca, çoğunluk hissesini elinde tuttuğu bir limited şirketin müdürüdür. Bayan D, aile birleşimi yoluyla Bay D’nin yanına, Almanya’ya yerleşmek istemektedir. Alman hukuku, bunun için kural olarak “eş Alman dilinde en azından temel seviyede iletişim kurabiliyor” olmalı şartını aramaktadır. Bayan D, Alman büyükelçiliğine başvurarak aile birleşimi amacıyla vize talep etmiş ve “yeterli” sayıldığı dil testi sonucunu sunmuştur. Büyükelçiliğe göre ise Bayan D, okuma-yazma bilmemekte olup çoktan seçmeli soruları rastgele cevaplamıştır. Büyükelçilik, yeterli Almanca bilgisine ilişkin kanıtın yokluğunda bu başvuruyu reddetmiştir.

Bayan D, Berlin İdare Mahkemesi’nde dava açarak dil bilgisi kanıtının ortaklık hukukundaki *standstill* hükmünü (yeni kısıtlama getirme yasasını) (Katma Protokol (“KP”) md. 41) ihlal ettiğini ileri sürmüştür. Almanya, ilk kez 2000 yılındaki bir kanun değişikliği ile AB vatandaşı olmayan aile üyelerinin aile birleşimi amacıyla Almanya’ya ilk kez girişini asgari Almanca bilgisi gerekliliğine bağlamıştır. Almanya’ya göre bu kural, zorla evliliklerin önlenmesi ve/veya entegrasyonun artırılması amacıyla getirilmiştir.

Sizce, doğrudan etkili olduğunu bildiğimiz, KP md. 41, somut olaya uygulanabilir mi ve eğer uygulanabilir ise somut olayda nasıl sonuç doğurur?

KP md. 41:

Âkit taraflar, aralarında, [iş kurma] serbestîsi ve hizmet sunumu serbestîsine yeni kısıtlamalar koymaktan sakınır.